

Mads Vestrup svarede roligt, at han virkelig var Præst.

»Er det sandt? Og du kunde ikke lade Konerne være i Fred, hva'? Sikken Gavtyv! Du er vist en rigtig Svend! Hvorlænge har du været her i Byen?«

»Jeg kom igaar.«

»Aa Herregud, saa er du jo uskyldig som et nyfødt Lam! Veed du, at jeg har Engagement fra den første hos Folle Pip? Du skal da ud og høre mig? Jeg har faaet et nyt Kostyme af Papegøjesilke. 120 Kroner, min Far! Du kan tro, det har strøget sig! . . . Saa lover du at komme, ikke sandt?«

Mads Vestrup gik udenom. Han sagde:

»Nu kan De jo først komme hen og høre mig en Aften. For jeg skal nemlig ogsaa optræde her i Byen i den nærmeste Fremtid.«

»Hvor er det?«

»Det er i Elysium. Jeg skal holde et Par Foredrag der.«

»Elysium. Gud, der har jeg selv sunget engang! Hvad skal De snakke om? Det er da ikke Opbyggelse med Lysbilleder og den Slags?«

»Nu kan De jo se ad.«

De var naaet ind paa Raadhuspladsen, og Mads Vestrup standsede for at sige Godnat. I det samme stødte Frants Møller til sin Veninde med Albuen og sagde: